

IV. VAZMENA NEDJELJA
◦ NEDJELJA DOBROGA
PASTIRA



NEDJELJA Dobroga Pastira

Molitveni priručnik

SADRŽAJ

- Poruka svetoga oca Franje ... **4**
- Poruka mons. Marina Barišića ... **10**
- Ponedjeljak (19. travnja 2021.):
 - Razmatranje uz evanđelje ... **12**
 - Molitva vjernika ... **14**
- Utorak (20. travnja 2021.):
 - Razmatranje uz evanđelje ... **15**
 - Molitva vjernika ... **17**
- Srijeda (21. travnja 2021.):
 - Razmatranje uz evanđelje ... **18**
 - Molitva vjernika ... **20**
- Četvrtak (22. travnja 2021.):
 - Razmatranje uz evanđelje ... **21**
 - Molitva vjernika ... **23**
- Petak (23. travnja 2021.):
 - Razmatranje uz evanđelje ... **24**
 - Molitva vjernika ... **26**
- Subota (24. travnja 2021.):
 - Razmatranje uz evanđelje ... **27**
 - Molitva vjernika ... **29**
- Nedjelja Dobrog Pastira (25. travnja 2021.):
 - Razmatranje uz evanđelje ... **30**
 - Molitva vjernika ... **32**
- Slavna otajstva krunice ... **33**
- Euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja (I.) ... **36**
- Euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja (II.) ... **40**

MOLITVENI PRIRUČNIK

PRIGODOM PROSLAVE 58. SVJETSKOGA DANA MOLITVE
ZA DUHOVNA ZVANJA





HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA

VIJEĆE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE ZA SJEMENIŠTA I DUHOVNA ZVANJA

NEDJELJA

Dobroga Pastira

MOLITVENI PRIRUČNIK
PRIGODOM PROSLAVE 58. SVJETSKOGA DANA
MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

PORUKA SVETOGA OCA FRANJE

U povodu 58. Svjetskoga dana molitve za duhovna zvanja

(Nedjelja Dobroga Pastira – IV. vazmena nedjelja, 25. travnja 2021.)

Sveti Josip: Poziv kroz san

Draga braćo i sestre!

Dana 8. prosinca 2020. godine, u povodu 150. godišnjice proglašenja svetoga Josipa zaštitnikom cijele Crkve, započela je posebna godina posvećena njemu (usp. Dekret Apostolske pokorničarne, 8. prosinca 2020.). Napisao sam apostolsko pismo *Patris Cordé* kako bi se „uvećala ljubav prema tomu velikomu svetcu“. Zapravo je riječ o jednoj izvanrednoj osobi koja je ujedno „vrlo bliska našem ljudskom iskustvu“. Sveti Josip nije činio zadivljujuće stvari, nije imao neke osobite karizme, nije se činio osobitim onima koji su ga susretali. Nije bio slavan ni istaknut: evanđelja ne donose ni jednu njegovu riječ. Ipak, svojim običnim životom ostvario je nešto izvanredno u Božjim očima.

Bog gleda što je u srcu (1 Sam 16,7) i kod sv. Josipa prepoznao je očinsko srce, sposobno darovati i stvoriti život u svakodnevicu. Tomu teži svaki poziv: stvarati i obnavljati živote svaki dan. Gospodin želi oblikovati srca očeva i majki: otvorena srca, sposobna za velike stvari, darežljiva u sebedarju, sućutna u smirivanju tjeskobe i nepokolebljiva u jačanju nade. Sve su te karakteristike uvelike potrebne svećenicima i posvećenim osobama, osobito u današnje vrijeme koje je obilježeno krhkošću i patnjama uzrokovanim pandemijom koja je urodila nesigurnošću i strahom glede budućnosti i samoga smisla života. Sveti Josip dolazi nam ususret svojom blagošću kao svetac „iz susjed-



stva“; a u isto vrijeme njegovo nas snažno svjedočanstvo može usmjeriti na životnom putu.

Sveti Josip predlaže nam tri ključne riječi za poziv svakoga čovjeka. Prva je riječ san. Svatko u životu sanja o nekom ostvarenju. Opravdano je gajiti velike čežnje, uzvišena očekivanja koja prolazni ciljevi – kao što su uspjeh, novac i zabava – ne mogu ispuniti. Kada bismo pitali ljude da u samo jednoj riječi izraze životne snove, ne bi bilo teško zamisliti da je ta riječ „ljubav“. Ljubav daje smisao životu jer otkriva njegovo otajstvo. Uistinu, život se ima samo ako ga se daje, posjeduje ga se samo ako ga se daruje u potpunosti. Sveti Josip može nam o tome mnogo reći jer je, preko snova koje mu je Bog nadahnuo, svoj život učinio darom.

Evandjelja govore o četirima snovima (usp. Mt 1,20; 2,13.19.22). Iako su to bili Božji pozivi, nije ih bilo lako prihvatiti. Nakon svakoga sna Josip je morao promijeniti svoje planove i izložiti se opasnosti, žrtvujući vlastitu volju kako bi prihvatio otajstveni Božji naum. Josip je imao neizmerno povjerenje u Boga. Možemo se ipak pitati: „Zašto toliko vjerovati jednom običnom snu?“ Iako se u starini snovima pridavala velika važnost, njihova je uloga ipak bila neznatna u odnosu na stvarni život. Usprkos tomu, sv. Josip bez oklijevanja je dopustio da ga snovi usmjeravaju. Zašto? Zato što je njegovo srce bilo okrenuto prema Bogu, već je bilo Bogu na raspolaganju. Njegovu budnom „unutarnjem uhu“ bio je dovoljan i jedan mali



znak kako bi prepoznao Božji glas. To vredi i za naše pozive: Bog nam se ne objavljuje na spektakularan način ograničavajući time našu slobodu. On nam postupno otkriva svoje naume; ne zadivljuje nas blještavim ukazanjima, već nam se tiho obraća u dubini srca, postajući nam blizak i govoreći nam preko naših misli i naših osjećaja. Na taj način, kao što je učinio i sa sv. Josipom, Bog stavlja pred nas neočekivani beskraj duhovnoga horizonta.

Snovi su Josipa odveli u događaje koje nikako nije mogao predmnijevati. Prvim snom bio mu je poljuljan zaručnički odnos, ali to ga je učinilo ocem Otkupitelja. Zbog drugoga sna morao je bježati u Egipat, ali tako je spasio svoju obitelj. Nakon trećega sna, koji je predvidio povratak u domovinu, četvrti mu je opet izmijenio planove vraćajući ga u Nazaret gdje će Isus započeti s naviještanjem Kraljevstva

Nebeskoga. U svim tim previranjima u Josipu nije ponestalo hrabrosti za izvršavanje Božje volje. Tako se događa i u duhovnom pozivu: Božji glas uvijek poziva na izlazak, na sebedarje, na nadilaženje uobičajenih granica. Nema vjere bez riskiranja. Jedino potpunim prepuštanjem milosti, napuštajući vlastite planove i ugodnosti, može se istinski Bogu reći „da“. Svako to „da“ donosi plodove jer se ugrađuje u jedan veći naum, od kojega mi vidimo samo neke dijelove, ali koji božanski Umjetnik poznaje u cijelosti i čini da napreduje, stvarajući od svakoga života jedno umjetničko djelo. U tom smislu sv. Josip predstavlja istinski uzor u prihvaćanju Božjega nauma. Njegovo je prihvaćanje aktivno: nikada nevoljko ni rezignirano. Josip „nije pasivno rezigniran; njegov je protagonizam hrabar i jak“ (Patris Corde, 4). Neka sv. Josip pomogne

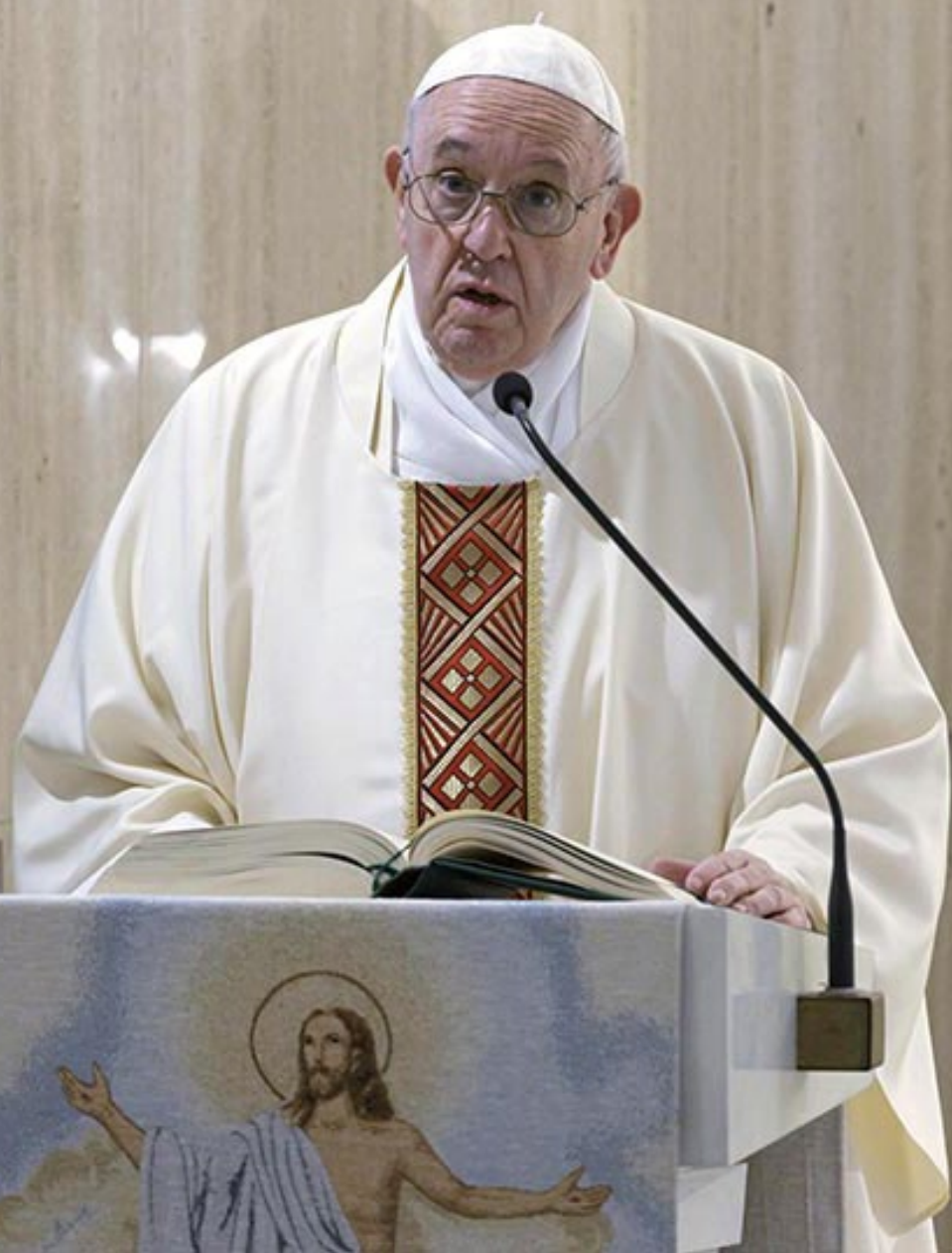
svima, osobito mladima koji razlučuju poziv, kako bi ostvarili Božje snove o njima; neka ih nadahne da hrabro izreknu svoje „da“ Bogu koji uvijek iznenađuje i nikada ne razočarava.

Još jedna riječ označava životni put sv. Josipa, kao i svaki duhovni poziv: služenje. U evanđeljima iščitavamo kako je on u svemu živio za druge, a nikada za sebe. Narod Božji naziva ga prečistim zaručnikom i u tome otkrivamo njegovu vrlinu ljubavi koja ne traži ništa za sebe. Oslobođajući ljubav od svakoga posjedovanja, on se otvorio služenju koje je bilo još plodnije. Njegova brižna ljubav proteže se od naraštaja do naraštaja, a njegova pažljiva skrb učinila ga je zaštitnikom sveopće Crkve. On je također i zaštitnik umirućih, mnogi mole njegov zagovor za sretnu smrt, jer je ostvario sebedarni smisao života. Njegovo služenje i njegove žrtve bile su moguće samo zato što su bile zasnovane na jednoj mnogo većoj ljubavi: „Svaki istinski duhovni poziv proizlazi iz sebedarja koje je plod zrele žrtve. I u svećeništvu i u posvećenom životu potrebna je ta razina zrelosti. Ako poziv: bračni, svećenički ili djevičanski, ne uzraste do zrelosti sebedarja te se zaustavi samo na logici žrtve, onda se umjesto znaka lijepe i radosne ljubavi riskira postati znakom žalosti, nezadovoljstva i frustracije.“ (Patris Corde, 7)

Služenje, kao istinski izraz sebedarja, nije bilo za sv. Josipa samo jedan uzvišeni ideal, već je postalo pravilo u svakodnevnom životu. On se potrudio naći i prilagoditi smještaj gdje će se Isus roditi; obranio je Isusa od Herodove srdžbe

odlazeći žurno u Egipat; brzo se vratio u Jeruzalem kako bi pronašao izgubljenoga dvanaestogodišnjega Isusa; uzdržavao je obitelj svojim radom, čak i u stranoj zemlji. Ukratko, prilagodio se raznim okolnostima imajući stav čovjeka koji ne pada u malodušje ako život ne ide onako kako je on zamislio; pokazao je raspoloživost karakterističnu za one koji žive da bi služili. U tom duhu Josip prihvaća mnoga i često nepredvidiva putovanja; iz Nazareta u Betlehem zbog popisa stanovništva, onda u Egipat i opet u Nazaret te svake godine u Jeruzalem. U svemu tome bio je raspoložen prihvatiti nove okolnosti bez mrmljanja na ono što se događa, spreman pomoći u svakoj situaciji. Može se reći da je bio produžena ruka nebeskoga Oca prema Njegovu Sinu na zemlji. Josip je neizbježan primjer u svakome pozivu, a koji u sebi označava sljedeće: biti djelotvorne ruke Očeve prema njegovim sinovima i kćerima.

Volim razmišljati o sv. Josipu, čuvaru Isusovu i cijele Crkve, kao o čuvaru duhovnih zvanja. Iz njegove raspoloživosti za služenje proizlazi njegova brižnost čuvara. „On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu“ (Mt 2,14), kaže evanđelje, ukazujući na njegovu spremnost i predanost obitelji. Nije gubio vrijeme oko stvari koje su pošle krivo, kako bi se više mogao posvetiti onima koji su mu bili povjereni. Ta pažljiva i savjesna brižnost znak je pune duhovnoga poziva. Svjedočanstvo je to jednoga života koji je dotaknut Božjom ljubavlju. Kakav lijep primjer kršćanskoga života dajemo kada ne provodimo tvrdoglavo naše ambicije i ne dopuštamo si



biti paralizirani našim nostalgijama, nego se brinemo za ono što nam je Bog, preko Crkve, povjerio. Tada Bog izlijeva na nas svoga Duha, svoju stvaralačku snagu i čini čudesna djela, kao kod Josipa.

Osim Božjega poziva – koji čini da naši najveći snovi postaju stvarnost – i našega odgovora – koji se očituje u raspoloživom služenju i pažljivoj brižnosti – postoji i treći element koji je karakterističan i za svagdanji život sv. Josipa i za duhovni poziv: vjernost. Josip je „čovjek pravedan“ (Mt 1,19), koji u djelatnoj tišini svakodnevne ustrajava u vjernosti Bogu i njegovim planovima. U osobito teškom trenutku svoga života daje se na snovanje (usp. Mt 1,20), razmišlja što učiniti. Razmatra (snuje) i razmišlja: ne dopušta da ga obuzme žurba, ne pada u napast donošenja ishitrenih odluka, ne prepušta se trenutačnom nagonu i ne živi u jednome trenutku. Dopušta da razmišljanje sazrije u strpljivosti. Svjestan je da se život u punini ostvaruje samo kroz dosljednu vjernost životnim odlukama. To odgovara krotkoj i ustrajnoj marljivosti kojom je obavljao skromni stolarski zanat (usp. Mt 13,55). Ta tiha ustrajnost ne služi kao nadahnuće za senzacionalne vijesti onoga vremena, ali predstavlja uzor u svakodnevici svakoga oca, svakoga radnika i svakoga kršćanina kroz povijest. U tomu se očituje činjenica da duhovni poziv, uostalom kao i život, sazrijeva samo kroz vjernost u svakodnevici.

Kako se njeguje takva vjernost? U svjetlu Božje vjernosti. Prve riječi koje su u snu bile upućene sv. Josipu poručivale su da se ne boji jer je Bog vjeran svojim obećanjima: „Josipe, sine Davidov, ne boj

se“ (Mt 1,20). Ne boj se: to su riječi koje Bog upućuje i tebi, draga sestro i dragi brate, kada i usred kolebanja i nesigurnosti ipak osjećaš neodgodivu želju za darivanjem svoga života Njemu. To su riječi koje ti Bog ponavlja, tamo gdje jesi, možda i usred kušnji i nerazumijevanja, i boriš se da svaki dan slijediš Njegovu volju. To su riječi koje čuješ uvijek iznova kada se, tijekom življenja duhovnoga poziva, vraćaš svojoj prvoj Ljubavi. To su riječi koje prate, kao neki refren, one koji svojim životom govore Bogu „da“, kao sv. Josip: kroz vjernost u svakodnevici, dan po dan.

Vjernost je tajna radosti. U nazaretskoj kući, kazuje jedan liturgijski himan, bila je prisutna „čista radost“. Bila je to radost u jednostavnosti, radost čije iskustvo svakodnevno imaju oni koji čuvaju ono što je najvažnije: vjerna blizina Bogu i bližnjemu. Kako bi bilo lijepo kada bi isto ozračje: jednostavno i jasno, trezveno i puno nade, proželo sva naša sjemeništa, sve naše samostane i svaku našu župnu kuću! To je radost za koju molim za vas, draga braćo i sestre, vas koji ste u Bogu ostvarili svoje životne snove, kako bi mu velikodušno služili u braći i sestrama koji su vam povjereni, kroz vjernost koja je već po sebi moćno svjedočanstvo, u vremenu koje je obilježeno prolaznim odlukama i ispraznim emocijama koje ne donose radost. Sveti Josip, čuvar duhovnoga poziva, neka vas prati svojim očinskim srcem!

Rim, Sveti Ivan Lateranski,
19. ožujka 2021., svetkovina sv. Josipa

Franjo

PORUKA MONS. MARINA BARIŠIĆA

splitsko-makarskoga nadbiskupa

predsjednika Vijeća HBK-a za sjemeništa
i duhovna zvanja

za Nedjelju Dobroga Pastira - 2021.

Draga braćo i sestre!

1. Već od samoga početka svoga djelovanja Isus je naviještao radosnu vijest svima, a neke je osobno pozivao „da ga slijede, da budu s njime i da ih šalje propovijedati“ (Mk 3,14). Pozivao ih je da budu njegovi suradnici u Božjem naumu spasenja. Nije ih ostavio same, obećao im je svoju prisutnost sve do svršetka svijeta.

2. Na taj kontinuitet, kroz vjekove i sredine, podsjeća nas i ovogodišnja poruka pape Franje koju je uputio u povodu 58. godišnjice Svjetskoga dana molitve za duhovna zvanja. Polazeći od Godine svetoga Josipa, Papa ga vidi kao primjer i uzor u kojem se mogu prepoznati svi oni koje Gospodin danas poziva. Prepoznati se u njegovoj skromnosti, običnosti, autentično-

sti, odgovornosti, snovima i govoru djelima života. Sveti Josip imao je ulogu s posebnim pozivom i poslanjem, ali je isto tako „toliko blizak našem ljudskom iskustvu“.

3. Božji poziv usmjeren je tamo gdje se čovjek najbolje vidi: u srce! U svetom Josipu Papa ističe srce oca, sposobno davati i radati život. A to je smisao svih poziva i poslanja, ne samo roditelja, oca i majke, nego i svih onih koje Gospodin poziva da budu s njime i da ih pošalje kao svoje glasnike, bilo u svećeničkom, redovničkom (muškom i ženskom) poslanju bilo laike posvećenoga života.

4. Braćo i sestre, draga mladosti! Nije dovoljno vjerovati i pretpostaviti da



Bog zove, da ima mobilni telefon, ali za druge. I tvoje je ime u njegovu imeniku! Možda te zove, a ti ne primaš poziv?! Možda ti je još nepoznat njegov broj, ali ne boj se provjeriti i prihvatiti ga!

5. U Godini svetoga Josipa, koji je svoje snove zamijenio za one koje mu je Gospodin namijenio, neka te on, „čuvar Dobroga Pastira“, ohrabri i pomogne ti da i ti svoje snove uskladiš s onima koje Gospodin ima za tebe.

*+ Marin Barišić
splitsko-makarski nadbiskup
predsjednik Vijeća HBK-a
za sjemeništa i duhovna zvanja*



PRVIDAN

Ponedjeljak, 19. travnja 2021.

*Razmatranje uz evanđelje dana (Iv 6,22-29)
(Priredile: Karmel sv. Josipa, Đakovačka Breznica)*

Današnji je evanđeoski izvještaj sav užurban. Svi su u pokretu. Mnoštvo je uz obalu, drugi pristižu. Svi traže, razmišljaju, razgovaraju, zaključuju. Mjesto gdje je Isus nahranio pet tisuća ljudi s pet kruhova i dvije ribice posebno im se urezalo u pamćenje. Jučer su ga htjeli zakraljiti zbog toga čudesnoga hranjenja tolikoga mnoštva, no Isus im je pobjegao. Povukao se u osamu. Isus ne voli mnoštva koja se povode za senzacijama. On odlazi kada ga se traži zbog čudesa, zbog znamenja, zbog darova. On želi nešto drugo. Kako bi i oni sami shvatili i ispitali svoje prave motive zašto ga žele, on se morao povući, maknuti. Morao ih je ostaviti same.

Isus se povukao od njih za dana, a navečer su vidjeli kako u lađicu, jedinu koju su Isus i apostoli imali, ulaze samo učenici. Isusa nisu vidjeli. Nisu ni pošli za učenicima tu večer. Vjerojatno su noć i proveli uz obalu. Obala je zanimljivo mjesto. Ona je mjesto razgraničenja između sigurnosti tla pod nogama i nesigurnosti uzburkane

vode. Nesigurnost često sputava oduševljenje. Lako se zapaliti nekim čudesnim Božjim zahvatom u našem životu. Lako se zanositi kada svi Isusa slave i hvale, u okruženju neke molitvene zajednice, zdrave kršćanske obitelji ili župne zajednice. No što će biti kada nam je pod nogama more? More nepredvidivosti puta koji je pred nama? More tuđih, a i naših očekivanja za naš život? More obzira prema onima koji ne vjeruju u Isusa poput nas? More straha i srama svjedočenja za Isusa pred cijelim svijetom? More samoće jer se Isus skriva? Nisu li sve te morske podloge često razlog kolebanja da se odazovemo Isusu. Da pođemo za njim, da slijedimo njegove učenike, da ostavimo sigurnost nasićenja zemaljskom hranom iza sebe.

I u naš život mora doći noć. Moramo ostati sami i u mraku kako bismo shvatili što ili Koga zapravo tražimo. Isus ispituje našu vjeru kada se skriva, kada nam izmiče ispred očiju. Našu vjeru u njega, u njegovu ljubav i vjernost, u njegovu brigu za



nas. I *što nam je činiti?* Samo treba ustrajati, ne odustajati kada se smrkne. Jer uvijek dođe jutro. Iza noći tame uvijek dolazi svjetlo dana. Dođe trenutak kada se čovjek prisjeća onoga prošloga. Kada se sjeća svoga prvoga susreta s Isusom. Prvoga osobnoga susreta. Kada se smiri početno površno oduševljenje i kada u srcu ostanu mir i sigurnost. Kada se na samu pomisao na Isusa i boravak u njegovoj prisutnosti, širi srce i dobije nutarnja sigurnost i odvažnost tražiti ga dok ga se ne nađe.

Nakon noći i svitanja novoga dana i to je evanđeosko mnoštvo spremno ući u lađice, ploviti, otisnuti se u nepoznato, na nesigurno. Ne hodati više po tvrdom tlu, nego ploviti po dubokoj vodi. Bez pravoga oslonca na svoje snage, nego oslanjajući se jedino na Isusa prema kojemu idu. Prethodnu noć i Petar je hodao po vodi dok je gledao u Isusa. Oni sada plove po svim protivštinama ovoga svijeta. Njihove lađice sijeku morsku površinu, sijeku kroz sve protivne valove i sigurno dolaze do Isusa jer ih sada vodi jedino želja da ga nađu.

„Učitelju, kad si ovamo došao?“ Zanimljivo je da ne pitaju *kako*, nego *kada*. Bog uvijek iznenađuje svojom prisutnošću, čak i kada ga tražimo. Teško je uloviti točan trenutak njegova dolaska. Odjed-

nom shvatimo da je tu, da je već neko vrijeme bio tu, samo ga nismo primijetili. Bog čuje sve, on poznaje sve naše motive, sva naša traženja. On je prvi i pozvao. Pozvao i čekao na drugoj obali da vidi hoćemo li doći. Hoćemo li se odvažiti. Kada jednom dođemo, on preuzima riječ. „Tko je jednom, s punim pristankom stupio na put poziva, njega Duh ne pušta da propadne. To je kao da Bog preuzima jamstvo za pozvanoga. (...) hrabar pristanak, što je Bog pozivajući čuo i pohranio u svoj posjed, da poslanje ne propadne, ni kada se slomi čovjek, ‘glinena posuda.’ Onaj koji je izabran, kad je jednom izrekao pristanak poslanju, po svom poslanju stupa u nešto kao konačni stalež, iz kojeg ga Bog neće pustiti da ispadne – osim ako se on sam ne nastoji isključiti. ‘Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke. Otac moj, koji mi ih daje, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve’ (Iv 10,28-29)“ (Hans Urs von Balthasar, *Kršćanski stalež*)

„Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?“ Odgovori im Isus: „Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.“

MOLITVA VJERNIKA

Pomolimo se milosrdnomu Ocu koji upravlja svim našim životnim putovima:

- 1.** Za svetoga oca Franju i sve biskupe: da lađu Crkve vode sigurno k Isusu po svim olujama ovoga svijeta, molimo Te.
- 2.** Za sve progonjene kršćane: da ih nevolje kroz koje prolaze ne odvoje od Isusa, molimo Te.
- 3.** Za sve koji traže Isusa i žele mu služiti: da se ohrabre zaploviti u nesigurno imajući oči uvijek uprte u Isusa, molimo Te.
- 4.** Za sve koji su se odazvali: da se ne osvrću natrag kada naiđu na poteškoće, molimo Te.
- 5.** Za sve stare i nemoćne redovnike i redovnice: da im nagrada za sav njihov životni trud i napor bude vjernost Isusu do smrti, molimo Te.

Oče dobri, vodi svojim Duhom sve koji traže Tvoga Sina. Da sigurno prođu kroz noći nesigurnosti i otisnu se s obale neodlučnosti te uđu u jedinu lađu koja će ih dovesti do Isusa. Koji živi.

DRUGI DAN

Utorak, 20. travnja 2021.

Razmatranje uz evanđelje dana (Iv 6,30-35)

(Priredila: s. Vinka Marović, FDC)

Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? (Iv 6,30) Pitanje koje su ljudi uspjeli postaviti Isusu, nakon što je taj isti Isus s pet kruhova i dvije ribice čudesno nahranio mnoštvo, čini se nevjerojatnim.

Takvo pitanje, koje dolazi nakon ne samo doživljenoga čuda već i kušanja umnoženoga kruha, dokaz je zapravo da se vjera i jednako tako duhovni poziv uistinu ne temelji ni na čudesima, ni na opipljivim stvarnostima, ni na gledanju. U iskrenosti možemo reći da naše ponašanje ne odudara od onoga Isusovih suvremenika. Doživjeli smo i sami tolike znakove Božje dobrote, blizine, ljubavi i nježnosti, a svejedno često tražimo, ako ne izvanredne, a onda barem male znakove od Boga misleći kako će nam oni pomoći vjerovati i razlučivati. No istinski kriterij razlučivanja krije se u uočavanju razlike između prolaznoga i neprolaznoga, propadljiva i vječnoga, onoga što vodi u smrt i onoga što daje

život. Izraelci su imali fiksiran pogled na propadljivu manu koja je hranila njihovo propadljivo tijelo. I naši su pogledi nerijetko zaokupljeni idolima, pojavama, ponudama, surogat-kruhovima koji tek nakratko utaže našu glad i žeđ za vječnim, a potom naša srca ostavljaju praznima i izgubljenima.

Isus nam u evanđelju danas, jednako kao i nekoć mnoštvu, kaže: »Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski« (Iv 6,32), kruh koji »daje život svijetu« (Iv 6,33), »Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada« (Iv 6,35). Uočimo ove riječi: istinski, život, biti sit i napojen zauvijek. To je ono što nudi Isus. To je ono što on nudi onima koje zove u svoju blizinu. Ništa zato ako su nedostojni, izgubljeni i grešni. Dobri Pastir upravo takve traži i za takve život daje – da bi oni imali istinski, pravi život. U njegovoj blizini životni puls kuca drukčije. Na njegov se poziv odgovara baš zato



što se uz njega osjećamo živima kao ni uz koga drugoga, kao ni na kakvom drugom mjestu.

Jedan od ranokršćanskih prikaza Dobroga Pastira pokazuje upravo to: Isus, noseći ovcu na svom ramenu, drži je

za zapešće gdje se osjeća bilo života jer samo on daje životnu snagu. Nju pronalaze oni koji se odazivaju na njegov glas, glas koji tako snažno govori, ne očima, već srcima.

MOLITVA VJERNIKA

(priredila: Marina Petričević, postulantica)

Pomolimo se Ocu nebeskomu koji nas poziva da u Sinu njegovome, Dobrome Pastiru, prepoznamo onoga koji jedini daje hranu za život vječni: *Usliši nas, Oče!*

1. Dobri Oče, uvijek pokazuješ svoju brigu za svoja stvorenja. Daj da u zajedništvu sa Svetim Ocem, biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama budemo svjesni kako su darovi kojima nas neprestano daruješ oni koji vode u život, molimo Te.
2. Dobri Oče, u svome si nam Sinu ostavio sve što nam je potrebno za život s Tobom. Daj da po čvrstoj vjeri u Tvoga Sina naš pogled bude uperen u Tebe, a naša srca ispunjena Tvojim duhom, molimo Te.
3. Nebeski Oče, koji sve ljude pozivaš k sebi. Blizu budi svima, a osobito onima koji su svoj život Tebi posvetili. Neka im njihovo posvećenje bude predokus nebeske gozbe, molimo Te.
4. Nebeski Oče, Tvoj Sin, Dobri Pastir, želi sve ljude okupiti u jedno stado. Daj da svi koji su izgubljeni prepoznaju njegov glas koji ih zove i pođu za njim koji daje istinski život, molimo Te.
5. Vječni Oče, Tvoj nam se Sin darovao u liku kruha i vina. Učini da to blagovanje bude hrana i piće koja nasićuje naše težnje za nebeskim gledanjem, molimo Te.

Oče nebeski, želimo čuti glas Dobroga Pastira. Daj da po molitvama koje smo Ti uputili naša želja bude uslišana. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

TREĆI DAN

Srijeda, 21. travnja 2021.

Razmatranje uz evanđelje dana (Iv 6,35-40)

(Priredio: vlč. Josip Pende, Povjerenik za mlade Riječke Nadbiskupije)

Siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. U srcu onoga kojega Gospodin poziva te riječi odzvanjaju na poseban način. Poziv doživljavamo kao volju Oca nebeskoga koja je iznad naših želja, iznad moje volje. Moja volja išla bi nekim drugim putem, ali kad osjetim poziv, susrećem se s nečim što nije put mojih planova, udobnosti, karijere, želja itd. Riječ je o žrtvi vlastite volje kako bismo sudjelovali u nečem uzvišenijem. Kako Isus sebe razumije u tom evanđelju? Kao kruh života od kojega nitko neće ogladnjati i kao izvor vode od kojega nitko neće ožednjati. Njegov identitet neodvojiv je od njegova poslanja za svijet koji toliko ljubi da mu se želi dati za hranu i piće. Sluga Božji o. Ante Gabrić, misionar u Indiji, kada je govorio o euharistiji, rekao je: „Ne samo držati hostiju i kalež, nego biti ta hostija i kalež.“ Ne samo držati Isusa koji je dao svoje tijelo i krv nama za hranu i piće nego dopustiti da i mene Otac daje za hranu i piće onima kojima

me šalje. To ne ide bez žrtve vlastite volje, udobnosti, planova itd. Njegovo poslanje postaje dio njegova identiteta. Biti hostija i kalež za druge srž je njegova svećeničkoga i misionarskoga života.

Pitanje poziva jest pitanje žrtve. Tako je to shvaćao otac Ante koji nije skidao osmijeh sa svoga lica. Toliko je radost bila vidljiva na njemu da su ga znali pitati: „Koja je tajna vaše sreće i kako je sačuvati?“ Odgovarao im je: „To je tajna križa i žrtve (...) Križ, žrtva, pokora, samoodricanje – sve čudne riječi. Kad ih jednom shvatimo, zavolimo, provedemo u djelo, koje li radosti u njima! Križ je čuvar sreće.“ Nevjerojatne riječi, ali istinite kada gledamo život toga sluga Božjega. Sv. Pavao kaže da Bog ljubi vesela darivatelja. Radosno žrtvovati svoju volju, planove i želje znači sudjelovati u obećanju Isusa Krista koji nam govori da ga nema koji ostavi kuću, imanja, ženu, djecu, oca i majku radi imena mojega, a da neće primiti stotruko već ovdje na zemlji, a kasnije život vječni.



„Svi koje mi daje Otac doći će k meni...“ To se događa i danas po tebi i meni. Krist je glava, a Crkva je njegovo tijelo. Mi smo udovi toga tijela. To znači da Krist želi hodati našim nogama, disati našim plućima, raditi našim rukama, govoriti našim ustima i ljubiti našim srcem. K Isusu dolaze duše po nama. Otac ih šalje, a mi ih primamo i nećemo ih izbaciti jer je Krist u nama. I to je tajna križa i žrtve. Jer da bi Krist živio u meni, potrebno je

žrtvovati svoju volju i tražiti Očevu. Baš kao što je i Krist činio. Na što tebe Krist poziva? Klanjati se Bogu znači u prvom redu podložiti mu svoju volju. Mnogo je zvanih, a malo odabranih. Nisu svi spremni podložiti se. Put žrtve i radosti čeka na nas. Odazovimo se!

MOLITVA VJERNIKA

Ocu nebeskomu, koji hoće da se svi ljudi spase i upoznaju njegova Sina, uputimo svoje prošnje:

1. Za papu, biskupe i svećenike, da radosno ispunjavaju poslanje koje im je povjereno i hrabro naviještaju radosnu vijest, molimo Te.
2. Za redovnike, redovnice i osobe posvećenoga života, da obnoviš u njima žar apostolata i želju za ostvarivanjem svetosti u osobnom životu i životu zajednica kojima pripadaju, molimo Te.
3. Za obitelji, da se otvore daru života i radosno prihvaćaju klicu poziva koju Gospodin stavlja u njihovo srce, molimo Te.
4. Za mladiće i djevojke koje pozivaš na djevičanstvo, da radosno odgovore na Tvoj poziv žrtve i ljubavi za Crkvu i svijet, molimo Te.
5. Za pokojne svećenike, redovnike, redovnice i osobe posvećenoga života, uvedi ih, Gospodine, u svoje prostranstvo ljubavi i mira, molimo Te.

Svemogući vječni Bože, Ti izgrađuješ Crkvu podižući nove svetce. Smjerno Te molimo prati nas svojim Duhom da umijemo radosno odgovoriti na Tvoj poziv žrtve i ljubavi. Po Kristu.

ČETVRTIDAN

Četvrtak, 22. travnja 2021.

Razmatranje uz evanđelje dana (Iv 6,44-51)

(Priredile: Suradnice Krista Kralja - svjetovni institut)

Aktualizirajući upravo pročitano Božju riječ, uđimo u nju dublje da bismo je mogli usvojiti. Pred nama je etiopski dvoraniin, visoki dostojanstvenik, koji čita proroka Izaiju, ali ne razumije što čita. Duh Sveti šalje mu Filipa koji tumači proroka Izaiju iz pročitana odlomka Pisma i naviješta mu evanđelje: Isusa, kako čusmo. I on se, ugledavši vodu, odmah krstio. Očito je Filip bio vješt govornik, ali je i riječ Božja pala na plodno tlo.

U evanđeoskom odlomku Isus se obraća mnoštvu. Govori im o otajstvu euharistije. On govori o hrani koja nema cijene, nemjerljiva je: Isus daje sama sebe i poziva nas da vjerujemo u njega. Puninu i vječnost našem duhovnom životu donosi vjera u Boga. Ona daje život i snagu za svaki dan.

Službenica Božja Marica Stanković napisala je sljedeće: „Duhovni život je vječno primanje i davanje, vječno strujanje između dvaju polova – Boga i duše – vječno prislušivanje glasova i poticaja Duha Svetoga. A sve u svetoj jednostavnosti,

djetinjoj bezazlenosti i povjerenju.“ I nastavlja: „Duhovni život i njegova zrelost počinju od malih i jednostavnih stvari i ako za njih nemamo oka, ako njih propuštamo, sve drugo je sumnjive vrijednosti.“

Isus nas također upućuje na Oca koji ga posla, obznanjujući nam da nitko ne može doći k njemu, Isusu, ako ga njegov Otac ne privuče, a Isus će nas uskrisiti u posljednji dan. Jasno nam daje do znanja da je On kruh života i tko od njega jede neće umrijeti.

Marica Stanković piše u teškim poratnim godinama: „Kršćanstvo je utjelovljeni Krist. Ne nekadašnji, ne davni, ne mrtvi, pa niti ne uskršli Krist, već sadašnji Krist, utjelovljeni Krist kome može svatko doći, koga može svatko i vidjeti i prepoznati. Kako i u kome? U svakom kršćaninu.“

Ako budemo tako živjeli, noga nam neće posrnuti, kako kaže psalmist, a on nam je i ovo zajamčio: „I tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.“



MOLITVA VJERNIKA

Gospodinu Svevišnjemu, koji sve privlači k sebi, izrecimo svoje prošnje:

- 1.** Oče sveti, ispuni svojim svetim Duhom papu našega Franju, biskupe i sve pastire Crkve da nam poput Filipa naviještaju evanđelje kako bi Tvoja riječ pala na plodno tlo, molimo Te!
- 2.** Filip je bio poslušan Duhu i odgovorio na Božji poziv. Daj da i mi u poslušnosti odgovorimo Božjemu glasu kako bismo mogli drugima naviještati Isusa Krista, molimo Te!
- 3.** Kršteni smo od vode i Duha. Udahni u nas svoga Duha da poput apostola naviještamo Tvoja divna djela, da znamo opraštati, da razumijemo jedni druge i daj nam osjetiti snagu krštenja, molimo Te!
- 4.** Oče nebeski, Tvoj Sin nam otkriva kako ćemo postići vječni život dajući nam sama sebe za hranu. Molimo Te da tako blagujemo ovu hranu kako bi ona postala djelotvorna ljubav u nama, koja će mijenjati nas same i one koje susrećemo na putu života, molimo Te!
- 5.** Molimo Te, Gospodine, za sve preminule osobe posvećenoga života koje su se odazvale na Tvoj poziv i nastojale Tebe slijediti sve do smrti: daruj im neko mjesto u svome Kraljevstvu da vječno gledaju Tvoje lice i slave Te, molimo Te!

Dobri Oče, izvore svake svetosti, poslušaj vapaje svojih slugu i daj da, po tvojoj volji, idemo putem koji je za nas najsavršeniji. Po Kristu Gospodinu našem.

PETIDAN

Petak, 23. travnja 2021.

Razmatranje uz evanđelje dana (Iv 6,52-59)

(Priredio: fra Juro Šimić, OFMCap)

Ovaj evanđeoski odlomak vrhunac je Isusova euharistijskoga govora u kojem Isus ne traži samo vjeru u svoju osobu, nego i stvarno blagovanje kruha koji je on u osobi. Zbog ovakvog nauka protivnici kršćanstva u 2. st. predbacivali su vjernicima kanibalizam, ljudožderstvo. Kao što je vjera u Isusa preduvjet da bi čovjek imao vječni život, današnjim tekstom tjelesno blagovanje samoga Gospodina preduvjet je za život, da čovjek ima život u sebi. Riječi o tijelu i krvi morale su u židovskim ušima zvučati bogohulno jer njima je bilo zabranjeno uživati krv bilo koje životinje. Vjerovali su kako je u krvi sami život, sama duša živoga bića, i da čovjek blagujući krv postaje sličan onome što u sebe uzima. Upravo to Isus ističe u svome govoru. Riječ je ne o fizičkom tijelu i krvi, nego o Sinu Čovječjem koji je uskrsnuo, proslavljen, uzvišen.

Isus ne ublažava nimalo svoje riječi. On jasno veli kako je njegovo tijelo kruh života. Ne govori u slikama ni pripodo-

bama, nego realno. Čak i pojačava i naglašava svoje riječi. Kruh je njegovo tijelo, a piće njegova krv. To trajno i iznovice sve snažnije ističe. Ne samo vjerovati, nego blagovati, u doslovnom smislu riječi. Sve se stavlja u odnos prema Ocu: *Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako će i onaj koji mene blaguje, živjeti po meni.* Sin prima život od Oca, a onaj tko prima Sina, prima njegov život. U trajnom, egzistencijalnom zajedništvu s Kristom stvara se zajedništvo koje će vječno trajati.

Zašto Isus govori ovako sablažnjivo? Isus svjesno šokira i provocira svoje slušateljstvo, a ono je, u doslovnom biblijskom smislu 'otvrdnulo'. Slušatelj koji nije ništa shvatio, koji nije povjerovao kako je Isus s neba, mora ga nakon ovih riječi smatrati ludim. Bitna razlika između onog blagovanja mane u pustinji i blagovanja euharistijskoga kruha jest u tome što je kruh u pustinji bio za zemaljski život, dok euharistijski - Kristov - jamči vječni život. Pret-



postavka svemu jest vjera. Bez vjere nema euharistijskoga zajedništva s Isusom. Čitavo je 6. pogl. jedna velika euharistijska meditacija koja se izlagala euharistijskoj zajednici, posvješćujući ono što se dogodilo ocima u pustinji. Sada to Bog čini na posve drugi način, na višoj razini. On sam postaje čovjekom. Bog postaje komadom kruha i čašom vina. Nema dvojbe: Bogu je stalo do našega tijela. Tijelo postaje ključem za razumijevanje ovoga Isusova govora. Isus tjelesno ne poništava!

Sv. Ignacije Antiohijski u svojoj poslanici Smirnjanima ovako nam piše spram euharistije: „Pazite na zastupnike krivovjernih mišljenja glede milosti Isusa Krista koja je došla k nama, te kako se ponašaju suprotno Božjoj nakani! Ne brinu se oko zapovijedi ljubavi. Ne skrbe se za udovicu, za sirotu, za ugrožene, za zatočene ili oslobođene, za gladnoga ili žednoga. Odalečuju se od euharistije i molitve jer ne priznaju da je euharistija Tijelo Otkupitelja našega Isusa Krista,

koje je trpjelo za naše grijeha, a koje je Otac u svojoj dobroti od mrtvih uskrisio. I oni koji se protive daru Božjem, umiru u svome prijeporu. Veoma bi im koristilo kad bi priznali ljubav da i oni uskrsnu iz svoje opačine”.

A u poslanici Rimljanima isti Ignacije veli: „Živ vam pišem želeći umrijeti. Moja je požuda razapeta i u meni nema vatre koja teži za zemaljskim, nego je u meni živa voda koja u mojoj nutrini žubori i iznutra govori: ‘Dođi k Ocu.’ Ne veseli me propadljiva hrana niti naslade ovog života. Želim Božji kruh, a to je tijelo Isusa Krista od roda Davidova, a za piće želim njegovu krv, a to je nepropadljiva ljubav”. Crkva i kršćanin živi od euharistijskog otajstva. Za slavljenje tog najvećeg događaja potreban je svećenik. Zato, draga braćo i sestre, molimo Gospodina da nam neprestance šalje nove i revne svećenike koji će biti radosni i neumorni djelatelji tako velikog i svetog otajstva bitnog za život svakog od nas.

MOLITVA VJERNIKA

Bogu, koji nam je darova svoga Sina kao hranu za život vječni, uputimo našu pouzdanu molitvu:

- 1.** Bože, ti si Crkvu učinio posrednicom milosti. Neka se svi njezini članovi stave u službu drugih ono što su sami primili kao dar od tebe, molimo te.
- 2.** Pomozi papi našem Franji, biskupima i prezbiterima Crkve da ustraju u vjeri i hrane se otvorena srca sa Tvoga stola, molimo te.
- 3.** Svaki dan ova zajednica te prima u posvećenom kruhu. Lako se i na to možemo naviknuti. Pomozi nam da te u sebi sretnemo, molimo te.
- 4.** Vodi sve mladiće i djevojke koji žele biti potpuno tvoji, budi im bliz i po našim ustrajnim molitvama i dobrim primjerom, molimo te.
- 5.** Mnoga naša braća gledaju Tebe licem u lice u vječnosti. Sjeti se svih, a posebno onih za koje nitko nema moliti, molimo te.

Primi i usliši, Oče nebeski, ove naše prošnje. Oblikuj naša srca po svojoj Božanskoj riječi da ti uvijek možemo iskreno i vjerno služiti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ŠESTIDAN

Subota, 24. travnja 2021.

Razmatranje uz evanđelje dana (Iv 6,60-69)

(Priredio: o. Jeronim Marin, OSB)

Korak po korak, s noge radoznalosti na nogu sumnjičavosti, stigoše konačno znatizeljni bogotražitelji pred vrata teško slušljivoga, možda i neshvatljivoga otajstva Isusove Pashe. I mnogi odstupiše. Ali Učitelj ne odstupa, ne dokida ni najmanji potez. Čak su i dvanaestorica pozvani odlučiti se hoće li ostati s Isusom. Petar, a tko drugi, istupa pa uime pozvanih ispovijeda: *Ti imaš riječi života vječnoga!*

TI nas znaš i zoveš po imenu. Ti si došao da budeš *S nama Bog*, da nam budeš Ti, da nam kažeš „ti“. Komu drugomu da poklonimo svoje povjerenje? Došao si da budeš Bog blizi, a ne daleki. Kamo da onda idemo?

Ti **IMAS** sve u svojoj ruci jer Tebi je Otac sve predao. Ti si baštinik. U koga da tražimo kad sve što tko ima ima po Tebi i od Tebe? Ta sve je Tvoje, a ne tek neki dio – u Tebi je Otac nastanio svu puninu.

Ti imaš **RIJEČI** da obraduješ uho koje si stvorio, uho našega srca. Da ga ispuniš kao što sve stvoreno ispunjaš sobom. Riječi vječna po kojoj je sve stvoreno, ljubljene Sine i sva milino Očeva, koga drugoga da slušamo?

Ti imaš riječi **ŽIVOTA** kojima zoveš da bude ono što nije. Ti izabireš i pozivaš neplemenite svijeta i prezrene jer znaš da tijelo ne koristi ništa, da nije u njemu život. Tvoje su riječi duh i život. S kime drugim da hodimo kroz život?

Ti imaš riječi života **VJEČNOGA**, Ti koji za nas umrije i uskrsnu da ne živimo više sebi, već Tebi. Za koga drugoga da živimo, za koga drugoga da umiremo, ako ne za Tebe koji mrtav bijaše, a evo živiš u vijeke vjekova, koji jučer i danas isti si – i uvijek? Nisi Ti od danas do sutra.

Ti imaš riječi života vječnoga! Usklik je to izgubljenoga i nađenoga, zalutaloga i dozvanoga, heureka skromnoga i iskrenoga bogotražitelja.



MOLITVA VJERNIKA

Pomolimo se Bogu Ocu, koji željno čeka da mu se, probuđeni riječima njegova Sina, obratimo iskrena srca:

- 1.** Za papu našega Franju i sav zbor biskupa: da nas svojim primjerom i riječima učvršćuju u vjeri, molimo Te.
- 2.** Da svi Tvoji sinovi i kćeri ostanu vjerni u svim kušnjama hrabro ispovijedajući vjeru u Tvoga Sina, molimo Te.
- 3.** Za sve koji Te traže iskrena srca: da čuvši Riječ života smjelo odgovore Tvomu pozivu, molimo Te.
- 4.** Za sve koji su daleko od Tebe: da u svome srce otkriju Tebe, Boga blizoga, molimo Te.
- 5.** Za naše pokojne: uvedi ih po svojoj milosti u svjetlo vječnoga života, molimo Te.

Usliši naše prošnje, Gospodine Bože, i daj da uvijek prianjamo uz Isusa Spasitelja. Koji živi.

SEDMI DAN

Nedjelja Dobroga Pastira, 25. travnja 2021.

Razmatranje uz evanđelje dana (lv 10,11-18)

(Priredio: fra Kristijan Sinković, Milosrdna braća sv. Ivana od Boga)

Svake godine na četvrtu vazmenu nedjelju Crkva slavi Isusa kao Dobrog Pastira spominjući se svećeničkih i redovničkih zvanja. Svjedoci smo kako su u posljednje vrijeme duhovna zvanja u svojevrsnoj krizi. Ona se očituje ne samo u sve manjem broju svećenika i redovnika, nego i u njihovu pogrešnom shvaćanju kako od strane crkvenih službenika tako i od strane vjernika. U napasti smo odlaska u dvije krajnosti. Jedna je idealiziranje, a druga mnogo više prisutna napast redukcionizma unutar kojeg duhovno zvanje svodimo na razinu običnog zanimanja. Kako bismo izbjegli ovim krajnostima potrebno je uvijek iznova preispitivati pravu narav svećeništva i redovništva kako bi nam bilo jasnije njihovo poslanje. U tome nam pomaže slika Isusa kao Dobrog Pastira koja nam se predstavlja u današnjem evanđelju.

Navedena nam slika prije svega govori o odnosu duhovnog poziva prema ostalim poslovima koje nazivamo zanimanjima,

a koje Isus u evanđelju uspoređuje s poslom najamnika. Najamnik je onaj koji radi da bio osigurao vlastitu egzistenciju. Njegov je posao uvijek podložen računici pri čemu u središte stavlja ne samo svoju vlastitu zaradu, nego i mogućnost osobnog uspjeha i napredovanja. S druge strane, pastir je onaj koji život svoj polaže za ovce. On radi sa srcem vođen istinskom brigom za dobro onih koji su mu povjereni pri čemu svaka računica dolazi u drugi plan. U tome smjeru treba ići i djelovanje duhovnih pastira. Također je važno da ga i sami vjernici tako doživljavaju i prema njemu se odnose. Na taj način svoje crkvene službenike neće smatrati samo administratorima, nego će cijeniti sve ono čega su se odrekli i što neprestano ulažu u poziv na koji ih Isus poziva.

Sljedeće što nam evandeoske riječi govore jest ispravan odnos pastira prema onima koji su im povjereni. Ono se izražava u Isusovim riječima: „Ja poznajem svoje.” To znači poznavati ih ne samo po



imenu, nego prepoznati njihove istinske i duboke potrebe kako ne bi djelovali površno. U daljnjem tekstu Isus dodaje: „Mene poznaju moje.” Potrebno je, dakle, da i vjernici u djelovanju duhovnih pastira prepoznaju Božju brigu za čovjeka kako bi u mnoštvu različitih glasova ovoga svijeta prepoznali onaj Isusov koji je jedini pravi Put, Istina i Život. To znači u odnosu službenika Crkve nadići osobnu razinu i predrasude kako bismo prepoznali Božju riječi u njihovim riječima.

Govoreći o sebi kao Dobrom Pastiru, Isus naglašava kako ima i drugih ovaca koje nisu iz ovog ovčinjaka, a koje treba da dovede kako bi bili jedno stado i jedan pastir. Riječi su to koje izražavaju Isusovo sveopće poslanje spasenja ljudskog roda. Poput Isusa koji je došao radi svakog čovjeka i njegova spasenja, i duhovni pastiri pozvani su pristupiti svima bez obzira na materijalni status, socijalni položaj, psihičko stanje, karakter, dob i ostale čimbenike koji nas razlikuju. Upravo se u tome

očituje katolička širina. Stoga bi se svaki vjernik trebao osjećati pripadnikom jedne Katoličke Crkve kao svoje duhovne obitelji.

Aktualna kriza duhovnih zvanja ne rješava se samo nekim površnim metodama. Potrebno je stalno imati na pameti koja je njegova prava narav u kontekstu Kristova poslanja. Potrebno je uvijek iznova definirati i obnavljati odnos pastira i povjerenih vjernika. Pri tome je potrebno čuvati se idealiziranja nakon kojeg redovito slijedi razočaranje uslijed neispunjenih očekivanja. Također je potrebno čuvati se i napasti redukcionizma koje duhovno zvanje svodi na nešto banalno nakon čega se uvijek pojavljuje želja za ostvarenjem nekih osobnih interesa na štetu pravog dobra vjernika. Stoga molimo danas za naše duhovne pastire kao i povjerenice im vjernike te činimo sa svoje strane ono što možemo kako bismo svi zajedno u zajedništvu Crkve napredovali u svom kršćanskom životu.

MOLITVA VJERNIKA

Pomolimo se Isusu Kristu, Dobrome Pastiru, koji svoj narod vjerno vodi i uvijek iznova hrani preko onih kojima je povjerio Crkvu. Recimo zajedno:
Tebe molimo, usliši nas!

- 1.** Pastiru Crkve, ti se brineš za svoje stado koje si povjerio papi, biskupima i svećenicima. Daj da u svome djelovanju slijede tebe, Dobroga Pastira, koji svoj život polaže za ovce svoje, molimo te.
- 2.** Mnoge ljude pozivaš na intenzivniji način življenja vjere kroz zavjete siromaštva, poslušnosti i čistoće. Daj da naši redovnici i redovnice svojim načinom života svima nama budu znak nebeskog kraljevstva koje se već ovdje na zemlji počinje ostvarivati, molimo te.
- 3.** Tvoje riječi o velikoj žrtvi i tvoja zapovijed o navještanju Radosne vijesti evanđelja obavezuju nas na stalno kršćansko svjedočenje i djelovanje. Dok se spominjemo naših misionara, daj da ne zaboravimo kako je svatko od nas pozvan svjedočiti vjeru u sredini u kojoj se nalazi, molimo te.
- 4.** Obiteljska zajednica prva je škola života i vjere. Čuvaj naše obitelji u jedinstvu i slozi, da djeca i mladi rastu u ljubavi i zajedništvu, da budu otvorene Duhu Svetom i budu spremni odazvati se tvome pozivu, molimo te.
- 5.** Gospodine, ti i danas pozivaš mladiće i djevojke da te slijede u svećeničkom i redovničkom životu. Svima koje si pozvao daruj snagu i hrabrost da u tvojoj službi svaki dan iznova pristaju uz tvoju riječ i tvoj poziv, molimo te.
- 6.** Za sve koji su prešli iz ovozemnog života u vječni život, privedi ih vječnom gledanju tvoga lica, molimo te.

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru i Vođo naš, vodi nas trajno svojom blagom prisutnošću, da Crkva iz dana u dan napreduje u vjeri, nadi i ljubavi. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

SLAVNA OTAJSTVA KRUNICE

uz Nedjelju Dobrog Pastira 2021.

(Priredila: s. Viktorija Šimić, SCSC)

1. KOJI JE OD MRTVIH USKRSNUO: U Djelima apostolskim Petar upućuje okupljenoj zajednici vjernika riječi o potrebi za novim svjedokom Kristova uskrsnuća. Molili su se, a onda izabrali Matiju, koji je pribrojen apostolima Kristovim. Crkva i svijet i danas trebaju one koji će svjedočiti ljubav Raspetoga i Uskrsnuloga.

Isuse, vjerujemo u Tvoje uskrsnuće. Vjeruje Tvoja Crkva i vjeruju naše obitelji. Zato, znamo, naša vjera nije uzaludna. Jer je Isus uskrsnuo, jer živi i ljubi svoj narod, i danas među vjernima odabire i privlači bliže k sebi učenice i učenike koji će, živeći u bliskoj povezanosti s Njim, svjedočiti svima snagu Božju, koju je ponajviše očitovao uskrisivši Isusa od mrtvih.

Molimo u prvom otajstvu slavne krunice za vjeru u Kristovo uskrsnuće u našim obiteljima, kako bi si Bog mogao izabirati one koji odmalena upoznaju Krista i mogu svjedočiti cijelom svijetu da je Isus živ.

2. KOJI JE NA NEBO UZAŠAO: Isus je uzašao na nebo, ali i ostao s nama po živim ljudima. Boravi u srcu onoga koji Mu se posve preda. Posvećene osobe, svećenici, redovnici i redovnice, vidljivi su živi znak da je Isus na zemlji kao što je na nebesima.

Isuse, po primjeru i zagovoru Tvoje i naše Majke, učini svoje izabrane jasnim znakom Tvoje prisutnosti među ljudima našega naraštaja.

Molimo u ovom otajstvu za Bogu posvećene osobe da svojom vjernošću Božjemu pozivu sve više oslobađaju svoje srce za Boga, za Božju ljubav i djelovanje Duha Svetoga. Molimo neka i danas Isus, koji je na nebo uzašao, surađuje s njihovim riječima i djelima te potvrđuje svojim blagoslovom i čudesnim znakovima da je s njima, a po njima sa svojom Crkvom i s cijelim svijetom.



3. KOJI JE DUHA SVETOGA POSLAO: U svijetu u kojem se toliko promovira tijelo: zdravlje, ljepota i uživanje, uvijek iznova, iz generacije u generaciju, pojavljuju se mladići i djevojke koji su se posve dali zahvatiti Duhom Božjim, duhovnim vrijednostima. To su osobe koje je prisutnost Božjega Kraljevstva već ovdje i sada ne samo dotaknula nego posve obuzela, te odlučuju ostaviti sve što je dobro i lijepo u ovome svijetu zbog onoga najizvrsnijega, zbog Isusa Krista.

Pošalji, Gospodine, i danas svoga Duha ulicama i trgovima naših gradova

i sela. Zapuši po virtualnim prostorima koji toliko privlače mlade našega vremena, nudeći im često lažni sjaj i odvedeći ih na krive putove u robovanje i ovisnost.

Molimo Gospodina u ovoj desetki da pomogne mladima ostaviti sve kako bi Duh Božji u njima i po njima slobodno djelovao, bilo da ih poziva u obiteljski život bilo u svećeništvo i redovništvo. Molimo da doista život po Duhu stavljaju ispred života po tijelu. Neka Duh Sveti, Ljubav razlivena u srcima našim, zasvijetli i danas u našim obiteljima te u njima bude više života, a time i više plodova Duha Svetoga.



4. KOJI JE TEBE, DJEVICE, NA NEBO UZEO: Marija – najsvetije i najsnažnije svjedočanstvo onoga što Bog može učiniti. Po njoj je Nebo došlo na zemlju kad je njezino djevičanstvo oplodila savršena Ljubav koja živi na Nebu. Po Mariji je Nebo ostalo na zemlji. Po njoj je i čovjek uznesen na nebo, ali i ostao na zemlji, pozvan već ovdje živjeti u povezanosti s Bogom koji je na nebesima.

Pomози nam, Gospodine, doista živjeti dar koji si nam pri stvaranju udijelio, a pri krštenju po milosti i omogućio: živjeti u slobodi djece Božje, puni uskrsne rado-

sti zbog plodova Kristova uskrsnuća koji su po sakramentima već prisutni u nama i teže punini koju će dostići u Nebu.

Molimo ovu desetku da život naših svećenika, redovnika i redovnica bude poticaj svima s kojima se susreću da se otvore Nebu, osobito u vremenu neizvjesnosti i nesigurnosti u kojem se nalazimo, a neka Gospodin Isus primi u Kraljevstvo Neba sve koje je zahvatila zaraza koronavirusom ili neka druga bolest, te su dovršili zemaljski život. Neka otpočinu od zemaljskih briga, boli i napora u društvu blažene Djevice Marije, na nebo uznesene.

5. KOJI JE TEBE, DJEVICE, NA NEBU OKRUNIO: Marija – puna milosti: sve je od Boga primila i sve je Bogu dala. Život na zemlji provela je odmalena do smrti posve otvorena za Boga i Božje namjere. Sva se stavila Bogu na raspolaganje i doživjela je neizrecivu radost noseći Boga u svome tijelu, provodeći život u Isusovu društvu, trpeći s Njim neizrecive boli, vjerna i u patnji, pod križem raspetoga Sina, Božjega i njezina Sina.

Marijo, koja nisi okusila grijeha, ali sjeđinjena sa Sinom Patnikom – odbačenim, izdanim, zatajenim, mučenim – iskusila si u srcu svu njegovu patnju. Na kraju života i Tvoja je nagrada neizreciva: kraljica neba. Božja je zamisao s Tobom, Marijo, potpuno ostvorena.

Molimo ovu desetku u otvorenosti Božjim namjerama s nama i sa svijetom, molimo da u sebi i oko sebe prepoznajemo Božje djelovanje koje vodi povijest svijeta do savršene punine života pred licem Božjim, u društvu Marije – kraljice neba i svih svetih.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE ZA DUHOVNA ZVANJA (I.)

(Priredila: s. Ivana Mikotić, MVZ)

Pjesma: Svet, svet, svet

Kratka šutnja

Uvodna molitva:

Klanjamo Ti se, Gospodine prisutni u maloj bijeloj hostiji. Posvećujemo Ti naše zajedništvo, naš rad, naše redovničke zajednice i stavljamo se pod Tvoju moćnu zaštitu. Upotrijebi nas da Te po nama upoznaju, časte i hvale svi ljudi. Neka naša djela govore o Tvojim dobroti i ljubavi, onoj raspetoj i proslavljenoj. Naš jezik neka Te slavi u svim situacijama, a naše misli budu samo Tobom nadahnute. Molimo Te da budemo ljudi istoga daha, nadahnuti Tvojim Duhom, ne zbog nas, nego radi spasenja svijeta. Gospodine, neka se po nama ispunjava Tvoja volja te proslavi Tvoje sveto ime.

Kratka šutnja

Poslanica: Kol 3,12-17

Zaodjenite se dakle – kao izabranici Božji, sveti i ljubljani – u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge prateći ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva. I mir Kristov neka upravlja srcima vašim – mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite! Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevate hvalu Bogu! I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu!

Kratka šutnja

Pjesma: Kruše života

Kratka šutnja

Meditacija:

Gospodine, kad si nas pozvao, rekao si: „Ti si mi važan, ja te volim, računam na tebe.“ To nam, Isuse, i sada govoriš! To je izvor naše radosti! Radost trenutka u kojem si, Isuse, svrnuo svoj pogled na nas. To razumjeti i čuti jest tajna naše radosti. Osjetiti da nas ljubiš, osjetiti da si uz nas, da za Tebe nismo broj, već osobe, osjetiti da si Ti taj koji nas zoveš i danas.

Nauči nas, Isuse, kako da budemo potpuno Tvoji. Nauči nas ljubiti bližnje i onda kada mislimo da nisu to zaslužili. Pomozi nam pregaziti vlastitu oholost i u poniznosti prihvatiti braću i sestre gledajući u njima Tebe.

Kratka šutnja

Prinosisimo Ti svoje misli da budu upravljene k Tebi, riječi da govore o Tebi, djela da budu po Tebi, trpljenja da budu za Tebe. Molimo Te, Gospodine, prosvijetli nam razum, zagrij volju, očisti srce i posveti dušu. Daj da oplačemo dosadašnja bezakonja, odbijemo buduće napasti, ispravimo pogrešne navike. Gospodine, daj nam ljubav za Tebe i revnost za bližnjega. Daj nam svoju milost da se trudimo pomagati prijateljima, a opraštati neprijateljima. Da požudu svladamo strogošću, lakomost darežljivošću, srdžbu blagošću, mlakost revnošću. Da u odluci budemo mudri, u nevolji strpljivi, u sreći ponizni. Učini nas, Gospodine, sabranima u molitvi, marljivima u službi, ustrajnim u odluci. Nauči nas kako je neznatno sve zemaljsko, uzvišeno sve božansko, kratko sve vremenito, a trajno sve vječno.

Kratka šutnja



Recital: Čitači čitaju naizmjenično (Č1 i Č2)

Č1: Isus me zove, moram poći,
Čujem tihi šapat u gluhoj noći.
Zove me nježno, strpljivo, dugo,
Ustrajan do kraja, zar to nije čudno?
Ja tako slaba, grešna i malena,
On strpljiv čeka i ima vremena.

Č2: Zašto mene zoveš među tolikima
Svetijima, ljepšim i pametnijima?
I dok se još mučim klečeć', u suzama,
Kao da sam vezana duhovnim uzama.
Po strunama duše, u muku tišine,
Zatreperi blagi lahor s visine.

Č1: Bilo ih je boljih i još će ih biti,
Al' ne dajem svakom svoju čašu piti.
Zato moje srce i treba malene,
Nejake i slabe, od svijeta prezrene.
Da pokaže što sve moja ljubav čini,
Među vama dolje i gore u visini.

Č2: Da iskažem snagu ja izabrah tebe,
Ništa nećeš činiti ti sama od sebe.
Ja sam tvoja snaga, milosrđe, ljubav,
Pa se ne boj onog tko je grijehom gubav.
Mnome ga napoji tko god bude žedan,
Vjeruj da je svatko te ljubavi vrijedan.

Č1: Od sad nek' ti uvijek na pameti bude,
Samo je srce mamac kada loviš ljude.
I ne boj se nikad izgarati za me
Jer samo se svjetlom bori protiv tame.
Budući da znaš, sada smjelo pođi,
Idi kud te šaljem, kad te zovem, dođi.

Pjesma: Sakramentu veličajnom

Molitva za duhovna zvanja:

Sine Božji, poslani od Oca ljudima svih
vremena i iz svih krajeva svijeta. Za-
zivamo Te posredništvom Marije, Majke
Tvoje i Majke naše. Neka u Crkvi ne po-
nestane zvanja, posebno onih za potpu-
no posvećenje Tvomu Kraljevstvu. Isuse,
jedini spasitelju čovjeka, molimo Te za
našu braću i sestre koji su na Tvoj poziv
u svećeništvo, u posvećeni život i u misi-
je izrekli svoje „da“, neka se njihov život
iz dana u dan obnavlja te postanu živuće
evanđelje. Gospodine, milosrdni i sveti,
nastavi slati nove radnike u žetvu svoga
Kraljevstva. Pomozi onima koje pozivaš
da Te slijede u ovom našem vremenu: daj
da, motreći Tvoje lice, radosno odgovore
na divno poslanje što im ga povjeravaš za
dobro svoga naroda i svih ljudi. Amen.

Kratka šutnja

Pjesma: Divnoj dakle...

Pomolimo se:

Bože, koji si nam u divnom Sakramentu
ostavio uspomenu Muke svoje, podaj
nam, molimo, tako častiti sveta otajstva
Tijela i Krvi Tvoje da uvijek osjećamo u
sebi plod otkupljenja Tvojega. Koji živiš i
kraljuješ u vijekove vjekova. Amen.

Blagoslovljen budi Bog!

Blagoslovljeno njegovo sveto ime!

Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek!

Blagoslovljeno ime Isusovo!

Blagoslovljeno presveto Srce Isusovo!

Blagoslovljena predragocjena Krv Isusova!

Blagoslovljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu!

Blagoslovljen Duh Sveti Utješitelj!

Blagoslovljena velika Bogorodica, presveta Djevica Marija!

Blagoslovljeno sveto i bezgrešno njezino začće!

Blagoslovljeno njezino slavno uznesenje!

Blagoslovljeno ime Marije, djevice i majke!

Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti zaručnik!

Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim svetima.

Amen.

Pjesma: Ne ostavi nas nigdar



EUHARISTIJSKO KLANJANJE ZA DUHOVNA ZVANJA (II.)

(Priredila: s. Blaženka Rudić, OP)

Izlaganje Presvetoga Sakramenta: Usta moja, uzdižite, 1. i 2. kitica

Uvodna molitva:

Gospodine Isuse, klanjamo Ti se u sakramentu ljubavi. Vjerujemo u Tvoju nazočnost pod prilikom kruha koji je pred našim očima dok ljubavlju dotičemo dubinu Tvoje ljubavi. Prostiremo svoje biće pred Tobom, ostajemo bez riječi pred Tvojom dobrotom i milosrđem. Želimo se smjestiti u dvoranu posljednje večere i klanjati se divnoj tajni u kojoj si zauvijek ostao s nama. Želimo se nasloniti na Tvoje srce i slušati najdublje riječi Tvoje ljubavi koje si rekao svojim apostolima tom prigodom.

Kratka šutnja

Gospodine, sveti Ivan evanđelist donosi nam mnogo Tvojih riječi koje si rekao svojim apostolima na rastanku, njima koje si izabrao da nastave Tvoje djelo nakon Tvoga odlaska sa zemlje. Poslušat ćemo i mi Tvoje riječi.

„Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. Ako tko ne oстане u meni, izbacе ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u ogranj te gore. Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. Ovim se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici. Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas lju-

bio! Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime.“ (Iv 15,5-16)

Razmišljanje u šutnji.

Pjesma: Usta moja, uzdižite, 3. i 4. kitica

Gospodine, govoriš svojim apostolima najdirljivije riječi blizine, prijateljstva i povjerenja. Ti si ih izabrao i pozvao. Oni su se odazvali i pošli za Tobom. Nisu bili ni najbolji, ni savršeni. No Ti si u njih imao povjerenja i tada kada si znao da će Te svi redom napustiti u najtežim trenucima Tvoje osamljenosti i muke. Nije Ti to smetalo jer oni su Te ipak ljubili, oni su Ti vjerovali. Zato si po njima mogao učiniti ono što si želio: zapaliti svijet ognjem koji si donio na zemlju.

Gospodine, i nas si izabrao: svoje svećenike, redovnike i redovnice. Mi smo pošli za Tobom, također nesavršeni, maloljerni i sami po sebi nesposobni za djelo na koje nas pozivaš. Hvala Ti, Gospodine, što imaš povjerenja u nas. Oprosti nam što nismo dopustili da preko nas ostvariš svoje planove u ovom svijetu.

Gospodine, Ti očekuješ da donosimo rod kojim će se proslavljati Otac nebeski. Taj rod jesu duše koje treba spašavati i privoditi Ocu. Ti si dao svoj život za duše, za sve ljude. Tako si svima otvorio pristup Ocu. Naši su sveti utemeljitelji također izgarali tim žarom ljubavi prema spasenju duša. Zato su mnoge privukli i pridružili tom istom poslanju. Nakon toliko godina poslije pitamo se je li nestao taj žar kojim

su oni vjerovali, ljubili, molili, propovijedali, činili pokoru za spasenje duša. Obnovi, Gospodine, taj prvotni žar, tu prvu ljubav u našim srcima i u našim zajednicama i pomози nam donositi rod kojim ćemo objavljivati lice Očevo u današnjem svijetu.

Pjesma: O hostijo spasonosna

Presveto Trojstvo, blaženo i blagotvorno, učini blaženima svoje sinove i svoje kćeri koje si pozvao da ispovijedaju veličinu tvoje ljubavi, tvoje milosrdne dobrote i tvoje ljepote.

Oče Sveti, posveti sinove i kćeri koji su se posvetili Tebi, radi slave tvoga imena. Prati ih svojom snagom da mogu svjedočiti da si Ti početak svega, jedini izvor ljubavi i slobode. Zahvaljujemo Ti za dar posvećenog života, koji u vjeri traži Tebe i u svom općem poslanju poziva sve da idu prema Tebi.

Pjesma: Oče, mi ti se klanjamo...

Spasitelju Isuse, Utjelovljena Riječi, kao što si povjerio svoj oblik života onima koje si pozvao, nastavi privlačiti sebi osobe koje za čovječanstvo našega vremena, treba da budu čuvari milosrđa, pretkazivanje tvoga povratka, živi znak dobara budućeg uskrsnuća. Neka ih nikakva nevolja ne odijeli od Tebe i od Tvoje ljubavi.

Pjesma: Sine, mi ti se klanjamo...

Duše Sveti, Ljubavi izlivena u srca, koji ulijevaž u pamet milost i nadahnuće, vječni Izvore života, koji brojnim karizmama privodiš dovršenju Kristovo poslanje, mi Te molimo za posvećene osobe. Ispuni njihovo srce dubokom sigurnošću da su izabrani da ljube, hvale i služe. Daj da okuse tvoje prijateljstvo, ispuni ih svojom radošću i svojom utjehom, pomozim da nadvladaju trenutke poteškoća i da se nakon padova ponovno dignu, učini ih zrcalom božanske ljepote. Daj im hrabrost da se uhvate u koštac s izazovima našega vremena i milost da donose ljudima dobrotu i čovjekoljublje Spasitelja našega Isusa Krista (usp. Tit 3,4)

Pjesma: Duše, mi ti se klanjamo...

Tebi, Majko, koja želiš duhovnu i apostolsku obnovu svojih sinova i kćeri u odgovoru ljubavi i potpunog posvećenja Kristu, upravljamo s pouzdanjem svoju molitvu. Ti koja si vršila Očevu volju, spremna u poslušnosti, hrabra u siromaštvu, gostoljubiva u plodnom djevičanstvu, izmoli kod svog božanskog Sina da oni, koji su primili dar da ga nasljeđuju, znadnu to svjedočiti s preobraženom egzistencijom, idući radosno, sa svom ostalom braćom i sestrama, prema nebeskoj domovini i svjetlu koje ne pozna zalaza.“ (Vita consecrata, 111. i 112.)

Klanjanje u šutnji.

Uputimo svoje molitvene zazive za nova duhovna zvanja:

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se,
Kriste, kruše živi,
smiluj nam se!
Kriste, dobri pastiru,
Kriste, veliki svećeniče,
Kriste, Očev ljubljeni Sine,
Kriste, spasitelju svih ljudi,
Primi našu zahvalnost za dar Tvoga poziva
Oče, usliši nas!
Daruj Crkvi svetih svećenika, redovnika i redovnica,
Učini naše župne zajednice rasadnicima novih zvanja,
Pozovi nove radnike u svoju žetvu i u svoj vinograd,
Ohrabri mlade za velikodušni odgovor na Tvoj poziv,
Ohrabri naše obitelji u nesebičnom darivanjem života,
Učini naše obitelji kolijevkama novih posvećenih zvanja,
Učini sve pozvane radosnim svjedocima koji će pozivati mlade na nasljedovanje.

Pomolimo se:

Oče sveti, premda sve vjernike zoveš na savršenu ljubav, ipak ne prestaješ mnoge od njih poticati da odlučnije idu stopama Tvoga Sina. Daj da Tvoji izabranici budu znak Tvoga Kraljevstva Crkvi i svijetu.

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Pjesma: Divnoj dakle tajni ovoj...

Pjesma: Blagoslovljen budi Bog...

Izdavač:

Hrvatska redovnička konferencija

Odgovaraju:

fr. Slavko Slišković, OP

s. Gordana Igrac, FDC

Uredili:

s. Krista Mijatović, SCSC

fra Tomislav Faletar, OFM

Lektura:

Sabina Luketić

Grafičko oblikovanje:

Tvrtko Molnar

Zagreb, travanj 2021.

Fotografije:

Anica Banović

don Elvir Tabaković

Franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda

hkm.hr

Hrvatska dominikanska provincija

Hrvatska kapucinska provincija

Karmel sv. Josipa, Đakovačka Breznica

Kćeri Božje ljubavi

Milosrdna braća sv. Ivana od Boga

Školske sestre franjevke Krista Kralja

Sestre dominikanke Kongregacije sv. anđela čuvara

Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga

Suradnice Krista Kralja

vaticannews.va

zupacomini.com



„Život u punini ostvaruje se samo kroz dosljednu vjernost životnim odlukama. (...) Vjernost je tajna radosti.“

(Poruka pape Franje za 58. Svjetski dan molitve za zvanja)